

Sygn. akt II K 818/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR A. F.

Protokolant: sekr. sąd. K. Kaczmarek

Przy udziale Rejonowego Prokuratora: Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu na posiedzeniu 21 października 2019 r.

sprawy **M. K.**, ur. (...) w R., s. W. i J. z domu G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 22.08.2019 r. ok. godz. 7.30 w miejscowości Ł., jechał jako kierujący w ruchu lądowym pojazdem m-ki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1.97 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych przy określeniu wartości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **M. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres zatrzymania 22.08.2019 r. (godz.07.30) do 23.08.2019 r. (godz.14.15);
5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22.08.2019r.;
6. pobiera od oskarżonego kwotę 200 (dwieście) złotych opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 818/19

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a

także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień winy oskarżonego Sąd ocenił jako wysoki. Postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa. Oskarżony bowiem powinien był przewidzieć, że spożywając alkohol wysokoprocentowy w postaci wódki znajdował się pod jego znacznym wpływem i nie może prowadzić samochodu. Mając zaś 1,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu na pewno odczuwał swoją niedyspozycję.

Společną szkodliwość czynu oskarżonego oceniono jako znaczną. Zwiększa ją natężenie nietrzeźwości sprawcy, przekraczające ponad pięciokrotnie wartość, przewidzianą w art. 115 § 16 pkt 2 kk oraz kierowanie samochodem na drodze publicznej w godzinach porannych, kiedy wzmożony jest ruch z uwagi na dojazdy do pracy. Ponadto oskarżony rozbił przód kierowanego przez siebie pojazdu. Ostatecznie jednak w wyniku tego zdarzenia nikt nie ucierpiał.

Okolicznością w nieznacznym stopniu łagodzącą była postawa oskarżonego w czasie postępowania. Wyjaśnił on okoliczności zdarzenia, przyznał się do zarzucanego czynu, deklarował gotowość poddania karze, ponadto nie był uprzednio karany za przestępstwa, a tylko jednokrotnie za wykroczenie drogowe.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do lat dwóch.

Kara pozbawiania wolności stanowi ostateczność orzekaną dopiero wówczas, gdy inna kara lub środek karny nie spełni celów kary. W niniejszej sprawie Sąd uznał, biorąc pod uwagę przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonego, iż stosowanie kary grzywny będzie wystarczające i celowe, kara grzywny jest bowiem adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonemu przypisanego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, uwzględni także w stopniu dostatecznym wszystkie okoliczności obciążające jak i łagodzące występujące w niniejszej sprawie.

Sąd ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł wziął pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego.

Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe przypisanego oskarżonemu przestępstwa, a w szczególności znaczny stopień stanu nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Zdaniem Sądu koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego na pewien czas z ruchu drogowego, aby mógł przemyśleć swoje postępowanie i wyciągnąć z tej niedogodności odpowiednie wnioski. Oskarżony musi zdać sobie sprawę z tego jakie niebezpieczeństwo niesie za sobą poruszanie się pojazdem pod wpływem alkoholu, nie tylko dla niego, ale dla innych uczestników ruchu. Sąd jednak omyłkowo wskazał, iż zakaz dotyczy wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy zamierzeniem Sądu było orzeczenie zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Tylko taki bowiem zakaz wobec oskarżonego będzie efektywnie wykonywany.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł, które w obecnym stanie prawnym jest obligatoryjne w przypadku skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Powyższe świadczenie zostało wymierzone w minimalne kwocie przewidzianej przepisami w przypadku za skazanie za czyn z art. 178a § 1 kk.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 22.08.2019 r. (godz.07.30) do dnia 23.08.2019 r. (godz.14.15).

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22.08.2019r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. 1983 r. Nr 29 poz. 2272 z późn. zmianami) oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

W tym miejscu wskazać należy, że na wszystkie wymierzone kary i środki karne skazany wyraził zgodę dobrowolnie poddając się karze.